

Uchwała Nr 730/13 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego

Uchwała Nr 730/13 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego

z dnia 16 maja 2013 r.

w sprawie podjęcia decyzji o uchyleniu w całości decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2013 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 27 lutego 2013 r. i orzeczeniu zwrotu części środków otrzymanych w ramach umowy nr UDA-RPZP.01.01.03-32-001/09-00 z dnia 25 lutego 2010 r. na realizację projektu pn. „Innowacyjne laboratorium patologii molekularnej – rozszerzenie działalności NZOZ "MEDITEST. Diagnostyka Medyczna" w S. o najnowsze metody diagnostyki cytologicznej i molekularno-genetycznej" w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2007-2013

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. 2009 r. Nr 84, poz. 712 ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. 2001 r., Nr 142, poz. 1590 ze zm.) oraz art. 207 ust. 1 pkt 2,3, ust. 9 i ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2009 r., Nr 157, poz. 1240 ze zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 2 z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t.j. ze zm.)

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwała, co następuje:

§ 1

1. Podejmuje się decyzję o uchyleniu w całości decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2013 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 27 lutego 2013 r. i orzeczeniu zwrotu części środków otrzymanych w ramach umowy nr UDA-RPZP.01.01.03-32-001/09-00 z dnia 25 lutego 2010 r. na realizację projektu pn. „Innowacyjne laboratorium patologii molekularnej – rozszerzenie działalności NZOZ "MEDITEST. Diagnostyka Medyczna" w S. o najnowsze metody diagnostyki cytologicznej i molekularno-genetycznej" w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2007-2013.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Zachodniopomorskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Beneficjent – Jacek Podolski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „MEDITEST. Diagnostyka Medyczna” Jacek Podolski, z siedzibą w S. przy ul. B., dnia 25 lutego 2010 r. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim, reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwaną dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-001/09-00 na realizację projektu pn. „Innowacyjne laboratorium patologii molekularnej – rozszerzenie działalności NZOZ "MEDITEST. Diagnostyka Medyczna" w S. o najnowsze metody diagnostyki cytologicznej i molekularno-genetycznej”.

Beneficjent składając wniosek o dofinansowanie w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (zwanego dalej: RPO WZ) oświadczył, że nie może odzyskać poniesionego w ramach realizacji dofinansowanego projektu podatku od towarów i usług, jednocześnie zobowiązał się do zwrotu zrefundowanej w ramach projektu części poniesionego podatku VAT, jeżeli zaistnieją przesłanki umożliwiające odzyskanie tego podatku zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 (Dz. U. z 2011 r., Nr 177 poz. 1054 t.j. ze zm., zwana dalej u.p.t.u.). Za „odzyskanie” podatku VAT należy rozumieć odliczenie go od podatku VAT należnego lub zwrot w określonych przypadkach, według warunków ściśle określonych przepisami ustawy o podatku od towarów i usług z 11 marca 2004 roku.

Ponadto Beneficjent zobowiązał się do składania do IZ RPO WZ aktualizacji oświadczenia dotyczącego kwalifikowalności VAT w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku przez okres od dnia zawarcia umowy o dofinansowanie do 5 lat od zakończenia realizacji projektu (§ 4 ust. 5 umowy).

Z uwagi na niewypełnienie powyższego obowiązku, pismem z dnia 14 kwietnia 2011 r., IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do przedłożenia przedmiotowego dokumentu za rok 2010.

Niemniej jednak Beneficjent dopiero w dniu 23 maja 2011 r. (wpływ do Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego), naruszając tym samym przewidziane w umowie oraz Wytycznych procedury, przedłożył oświadczenie o kwalifikowalności VAT za rok 2010.

Następnie, z uwagi na nie przedłożenie w terminie przewidzianym w umowie, oświadczenia o kwalifikowalności VAT za rok 2011, IZ RPO WZ pismem z dnia 27 stycznia 2012 r. wezwała Beneficjenta do wypełnienia obowiązku wynikającego z § 4 ust. 5 umowy.

W przedłożonym po terminie oświadczeniu, z dnia 6 lutego 2012 r., Beneficjent poinformował, iż jest czynnym płatnikiem podatku VAT od czerwca 2009 r., w związku z prowadzeniem działalności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług tj. działalność w zakresie prowadzenia badań weterynaryjnych oraz badań próbek DNA w celu ustalenia ojcostwa. Dodatkowo oświadczył, że wszystkie zakupy realizowane w ramach projektu dokonywane były w związku ze sprzedażą na stawce podatku VAT zwolnionej z zasad opodatkowania podatkiem od towarów i usług, a wydatki poniesione w ramach projektu mają odzwierciedlenie w Ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych w wartości brutto. W związku tym wszystkie faktury VAT wystawione w związku z realizacją projektu nie są ujęte w rejestrze VAT.

Pismem z dnia 7 maja 2012 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta, iż nie ujął on w ramach powyższego oświadczenia wszystkich wydatków projektu, w ramach których poniesiono koszt podatku od towarów i usług uznany przez IZ RPO WZ za kwalifikowany do objęcia wsparciem jako niemożliwy do odzyskania. Beneficjent w ramach realizowanego projektu, nabył również nieruchomości, a także przeprowadził szereg prac budowlanych związanych z jej adaptacją na potrzeby prowadzonej działalności. W ramach Wydatku nr 2 „Zakup robót ogólnobudowlanych i instalacyjnych celem adaptacji zakupionych nieruchomości (roboty ogólnobudowlane, instalacje wodno-kanalizacyjna, elektryczna oraz wentylacja mechaniczna i klimatyzacja)”, Beneficjent, uznając brak możliwości odzyskania poniesionego podatku od towarów i usług, przedstawił do rozliczenia w całości koszt poniesionego podatku w wysokości 73 751,57 zł jako kwalifikowany do objęcia wsparciem. Beneficjent wskazał, że ww. środek trwały służy do wykonywania zarówno czynności opodatkowanych jak i zwolnionych z podatku VAT. Biorąc pod uwagę powyższe, IZ RPO WZ uznała, że działając na podstawie art. 90 u.p.t.u., wskazującego na możliwość częściowego odliczenia podatku od towarów i usług, Beneficjent ma możliwość odzyskania części podatku od towarów i usług naliczonego w związku z przeprowadzonymi w ramach realizacji projektu robotami ogólnobudowlanymi, z uwagi na fakt prowadzenia opodatkowanej działalności w lokalu nabytym w ramach realizacji projektu. Ponadto IZ RPO WZ wskazała również Beneficjentowi na możliwość dokonania korekty kwot odliczonego podatku z uwzględnieniem proporcji, zgodnie z art. 90 ust. 2 u.p.t.u. uwzględniając rzeczywiste dane dotyczące obrotów osiągniętych z prowadzonej działalności gospodarczej przez podatnika, po zakończeniu roku w którym przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

W odpowiedzi na powyższe, Beneficjent, w piśmie z dnia 23 maja 2012 r. wyjaśnił, iż w okresie realizacji przedmiotowego projektu, tj. w latach 2009 i 2010 świadczył usługi zwolnione z podatku VAT. Ponadto wskazał, że z uwagi na wejście w życie z dniem 1 stycznia 2011 r. (ustawa z dnia 29 października 2010 r. o zmianie przepisów od towarów i usług, Dz. U. 2010 nr 226 poz. 1476), nowelizacji ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, usługi badań próbek DNA w celu ustalenia ojcostwa oraz przeprowadzania badań weterynaryjnych podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

W opinii Beneficjenta, zmiana przepisów u.p.t.u., w wyniku której został nałożony obowiązek opodatkowania podatkiem VAT usług z zakresu badań DNA w celu ustalenia ojcostwa i przeprowadzania badań weterynaryjnych, nastąpiła na długo po zakończeniu projektu unijnego realizowanego przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „MEDITEST. Diagnostyka Medyczna” Jacek Podolski, w związku z powyższym ww. korekta nie miała miejsca, a korekty deklaracji złożone przez Beneficjenta za lata 2009, 2010 i 2011 dotyczyły jedynie wartości amortyzacji, a przez to wartości kosztów uzyskania przychodów i dochodów. Beneficjent wyjaśnił również, że jedynie omyłkowo w oświadczeniu dotyczącym statusu podatnika od towarów i usług z dnia 6 lutego 2012 r., nie wskazał wydatków na zakup robót ogólnobudowlanych i instalacyjnych związanych z adaptacją nieruchomości. W poprawionym oświadczeniu z dnia 23 maja 2012 r. Beneficjent ujął wszystkie wydatki projektu, w ramach których poniesiono koszt podatku od towarów i usług uznany przez IZ RPO WZ za kwalifikowany do objęcia wsparciem jako niemożliwy do odzyskania oświadczając, iż podatek ten nie był odliczany.

W odpowiedzi, IZ RPO WZ, odnosząc się do przedłożonych przez Beneficjenta wyjaśnień, pismem z dnia 13 listopada 2012 r., podtrzymała swoje stanowisko wskazujące na możliwości odzyskania przez Beneficjenta podatku VAT naliczonego w ramach wydatków na roboty ogólnobudowlane szczegółowo je uzasadniając oraz wezwała Beneficjenta do zwrotu środków wykorzystanych z naruszeniem procedur.

Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w ww. wezwaniu, z dniem 30 listopada

2012 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności dokonanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-001/09-00.

W dniu 27 lutego 2013 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję nr WWRPO/9/W/2013 orzekającą zwrot od Beneficjenta Jacka Podolskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „MEDITEST. Diagnostyka Medyczna” Jacek Podolski, z siedzibą w S. przy ul. B., środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013, na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-001/09-00 na realizację projektu pn. „Innowacyjne laboratorium patologii molekularnej – rozszerzenie działalności NZOZ „MEDITEST. Diagnostyka Medyczna” w S. o najnowsze metody diagnostyki cytologicznej i molekularno-genetycznej”.

Pismem z dnia 13 marca 2013 r. (doręczonym dnia 18 marca 2013 r.) pełnomocnik Beneficjenta wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej przedmiotową decyzją.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Beneficjent za pośrednictwem swojego pełnomocnika, zarzucił IZ RPO WZ wydanie decyzji:

- wskutek błędnej interpretacji przepisów art. 91 u.p.t.u., co doprowadziło w opinii pełnomocnika Beneficjenta, do niezgodnego z rzeczywistością uznania, że podatek naliczony w wydatkach poniesionych przez Skarżącego miał charakter kosztu niekwalifikowalnego;
- po przeprowadzeniu postępowania w toku którego dopuszczono się naruszeń przepisów postępowania, w tym w szczególności regulacji dotyczących swobodnej oceny dowodów, w tym opinii biegłego;
- podpisanej przez osobę, która nie ma, zgodnie z przepisami prawa krajowego, kompetencji do podpisywania tego rodzaju decyzji.

Następnie pismem z dnia 18 marca 2013 r. (doręczonym dnia 28 marca 2013 r.) pełnomocnik Beneficjenta przedłożył uzupełnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej decyzją nr WWRP/9/W/2013. Pełnomocnik wskazał, iż przedmiotowe pismo stanowi uzasadnienie do poszczególnych zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej analizy zarzutów wskazanych przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także ze względu na znaczny stopień skomplikowania sprawy IZ RPO WZ postanowieniami z dnia 9 kwietnia 2013 r. zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłożenia postępowania w przedmiocie zwrotu środków. Nadto pismem z dnia 6 maja 2013 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 k.p.a.

W związku z zawartymi we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutami, IZ RPO WZ ponownie przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie z uwzględnieniem zarzutów podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jak poniżej.

W myśl art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 ze zm., zwanej dalej u.s.w.) decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji. Jak wynika z treści ww. przepisu jedynie podpis marszałka - a nie wszystkich pozostałych członków zarządu biorących udział w jej wydaniu - jest elementem konstytutywnym decyzji administracyjnej wydawanej przez zarząd województwa. Uregulowanie to wydaje się wyjątkiem od reguły, że osobą uprawnioną do podpisania decyzji jest osoba, która piastuje funkcję organu. Przepis art. 46 ust. 2a u.s.w. stanowi *lex specialis* wobec art. 107 § 1 k.p.a., który określa składniki decyzji administracyjnej. W wypadku decyzji wydawanej przez zarząd województwa należy zatem odróżnić organ wydający decyzję tj. zarząd województwa, od osoby podpisującej decyzję tj. marszałka.

Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, iż koniecznym elementem ważności decyzji jest podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu organu. Ujęcie decyzji administracyjnej jako oświadczenia woli czyni istotnym złożenie podpisu, bowiem dopiero po złożeniu podpisu na dokumencie oświadczenie woli zostaje wyrażone w formie pisemnej. Brak tego elementu stanowi rażąco naruszenie prawa i skutkuje uznaniem, że cała decyzja dotknięta jest wadą kwalifikowaną.

Podkreślić należy, iż w myśl art. 61 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2009 r., Nr 157, poz. 1240 ze zm., zwanej dalej u.f.p.) od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub instytucję zarządzającą nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (ust. 4). Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji (ust. 5). Przy wykładni art. 61 [1] u.f.p. należy pamiętać, że - zgodnie z art. 67 [2] u.f.p. - do spraw nieuregulowanych ustawą o finansach publicznych stosuje się przepisy k.p.a. Podkreślić należy, iż przepis art. 138 [3] k.p.a. zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego.

Powyższe uregulowanie oznacza, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie. Organ odwoławczy rozpatruje sprawę ponownie merytorycznie w jej całokształcie. Warto zwrócić uwagę, że organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy od własnej decyzji ma ograniczony wybór rozstrzygnięć – nie może bowiem uchylić własnej decyzji i przekazać sprawę (sobie) do ponownego rozpatrzenia, tj. nie może zastosować przepisu art. 138 § 2 k.p.a.

Mając na względzie powyższe, jak również fakt, iż organy administracji publicznej działają zgodnie z zasadą praworządności wyrażaną w art. 6 k.p.a., zasadne jest uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy (art. 138 § 1 pkt 2).

Bezpornym jest fakt, iż stwierdzenie wady kwalifikowanej skarżonej decyzji skutkuje koniecznością wyeliminowania jej z obrotu prawnego. Niemniej jednak wskazać należy, iż Państwa Członkowskie Unii Europejskiej realizując wynikający z art. 10 TWE obowiązek zapewnienia prawu wspólnotowemu pełnej efektywności korzystają z tzw. autonomii proceduralnej (por. uchwała NSA z 22 lutego 2007 r., sygn. akt II GPS 3/06, opubl. w: ONSAIWSA 2007/3/59 i wyrok NSA z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt II GSK 65/07, niepubl.). Oznacza to, że postępowanie przed organami administracji publicznej i sądami administracyjnymi prowadzone jest według prawa krajowego, którego przepisy powinny być stosowane w sposób zapewniający prawu wspólnotowemu pełną efektywność. Zatem z jednej strony z uwagi na konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego wadliwej decyzji, jak również z drugiej strony z uwagi na fakt, iż Beneficjent swoim działaniem naruszył przepisy umowy o dofinansowanie oraz obowiązujące go w ramach RPO WZ procedury i wytyczne, narażając budżet Unii Europejskiej na szkodę, zasadne jest uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, pomimo, iż ponowna analiza sprawy (o czym poniżej) doprowadziła do konieczności wydania decyzji o identycznym rozstrzygnięciu.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż RPO WZ ma na względzie fakt, iż jedną z podstawowych zasad rządzących postępowaniem odwoławczym jest zakaz reformationis in peius, tj. organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść odwołującego się (art. 139 k.p.a.). Niemniej jednak zakaz ten ma jednak charakter względny, jako że przepisy k.p.a. dopuszczają możliwość pogorszenia sytuacji strony odwołującej się, jeżeli będąca przedmiotem postępowania decyzja organu I instancji rażąco narusza prawo lub interes społeczny.

W analizowanej sprawie decyzja nr WWRPO/9/W/2013, z uwagi na naruszenie art. 46 ust. 2 a u.s.w. z przyczyn szczegółowo wyjaśnionych w decyzji, dotknięta jest wadą kwalifikowaną skutkującą koniecznością wyeliminowania jej z obrotu prawnego.

Środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. Wykrycie nieprawidłowości w zakresie wydatkowania środków publicznych powoduje konieczność dochodzenia ich zwrotu.

W nawiązaniu do powyższego, podkreślić należy, iż Beneficjent wykorzystał środki przekazane mu na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-001/09-00 niezgodnie z procedurami obowiązującymi w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego (zwanego dalej RPO WZ), do których stosowania był zobowiązany przystępując do konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2009/1, a następnie w dniu 25 lutego 2010 r. podpisując umowę o dofinansowanie. Jednocześnie możliwość odzyskania VAT przedstawionego jako wydatek kwalifikowalny wypełnia także przesłanki art. 207 ust. 1 pkt 3 tj. pobrania środków nienależnie.

Pod pojęciem procedur, których naruszenie uprawnia do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu, rozumiane są postanowienia dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, w tym zasady ponoszenia wydatków w ramach projektu, a zatem przede wszystkim umowy o dofinansowanie, Wytycznych dla Wnioskodawców, Uszczegółowienia RPO WZ, Podręcznika Wnioskodawcy RPO WZ na lata 2007-2013. Ustawodawca nie przewidział zamkniętego katalogu procedur, na podstawie których wydatkowane są środki unijne związane z realizacją konkretnych programów operacyjnych. W związku z powyższym, niewypełnienie postanowień umowy oraz dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, powoduje konieczność odzyskiwania przez IZ RPO WZ kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych. Natomiast środkami nienależnie pobranymi są środki udzielone bez podstawy prawnej tzn. w obowiązującym systemie prawnym nie ma przepisu lub dyspozycji umowy o dofinansowanie, na podstawie którego Beneficjent pobrał środki lub też wówczas, gdy nastąpiło podwójne dofinansowanie wydatku. Zatem refundacja kosztów niekwalifikowalnego podatku VAT należy zaliczyć do przykładów nienależnego pobrania (M. Szymański „Zwrot środków nieprawidłowo wykorzystanych przy realizacji programów Unii Europejskiej. Na podstawie przepisów ustawy o finansach publicznych”, w: Kontrola Państwowa, rocznik LV, nr 2/331, s. 15).

Umowa o dofinansowanie, którą w dniu 25 lutego 2010 r. Beneficjent zawarł z Województwem Zachodniopomorskim, określa szczegółowe zasady dofinansowania projektu. Beneficjent zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wnioski o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Ponadto w oparciu o zapisy ww. umowy Beneficjent w związku z realizacją projektu i w wykonaniu umowy ma obowiązek przestrzegania właściwych przepisów prawa pierwotnego i wtórnego prawa wspólnotowego, właściwych przepisów prawa polskiego, w tym także wszelkich wytycznych do nich, a także obowiązujących odpowiednich reguł, zasad i postanowień wynikających z Programu, Uszczegółowienia Programu, obowiązujących procedur, wytycznych, informacji IZ RPO WZ (§ 9 ust. 7 umowy).

Wytyczne dla Wnioskodawców obowiązujące dla konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2009/01 stanowią, iż ocena kwalifikowalności wydatku oraz procedur obowiązujących w ramach RPO WZ polega na analizie zgodności jego poniesienia z obowiązującymi przepisami. Wytyczne dla Wnioskodawców stanowią, iż wydatkiem kwalifikującym się do współfinansowania jest wydatek spełniający łącznie następujące warunki:

- został poniesiony w okresie kwalifikowalności wydatków,
- jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa wspólnotowego oraz prawa krajowego,
- jest zgodny z postanowieniami RPO WZ, Uszczegółowieniem RPO WZ oraz Wytycznymi dla wnioskodawców,
- jest zgodny z postanowieniami umowy o dofinansowanie projektu,
- jest niezbędny do realizacji projektu i został poniesiony w związku z realizacją projektu,
- został dokonany w sposób oszczędny, tzn. w oparciu o zasadę dążenia do uzyskania założonych efektów przy jak najniższej kwocie wydatku,
- został należycie udokumentowany,
- jest zgodny z katalogiem wydatków kwalifikowalnych określonym w Wytycznych.

Mając powyższe na uwadze zaznaczyć należy, że powyższy zapis zawiera enumeratywnie wymienione przesłanki, które każdy z wydatków musi spełniać, aby został przez IZ RPO WZ uznany za kwalifikowalny.

Z uwagi na fakt, iż Beneficjent nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z § 4 ust. 5 Umowy, tj. nie przedkładał w terminie Oświadczeń o kwalifikowalności VAT oraz z uwagi na możliwość odzyskania poniesionego podatku VAT przedstawionego jako kwalifikowalny w ramach realizowanego projektu, działał w sposób sprzeczny z Wytycznymi dla Wnioskodawców oraz Umową, co w konsekwencji doprowadziło do wykorzystania środków z naruszeniem obowiązujących w ramach RPO WZ procedur, a więc z naruszeniem art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Jednocześnie możliwość odzyskania VAT przedstawionego jako wydatek kwalifikowalny wypełnia także przesłanki art. 207 ust. 1 pkt 3 tj. pobrania środków nienależnie.

Podręcznik Wnioskodawcy RPO WZ 2007-2013 w zgodzie z wytycznymi Ministerstwa Rozwoju Regionalnego dotyczącymi zasad kwalifikowania wydatków w ramach Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie 2007 – 2013 wskazuje, że podatek od towarów i usług może być uznany za wydatek

kwalifikowalny tylko wtedy, gdy:

- a) został faktycznie poniesiony przez beneficjenta, oraz
- b) beneficjent nie ma prawnej możliwości odzyskania podatku VAT.

Zgodnie z powyższym podatek VAT jest kosztem kwalifikowalnym, tylko wówczas, gdy został faktycznie poniesiony oraz nie jest możliwy do odzyskania, tj. Beneficjent na gruncie przepisów prawa nie ma prawnej możliwości jego odzyskania (nie nabędzie uprawnienia do obniżenia podatku należnego - związanego z opodatkowanymi czynnościami w projekcie - o podatek naliczony - związany ze zrefundowanymi w projekcie zakupami towarów i usług oraz środków trwałych). Bez znaczenia pozostaje fakt czy Beneficjent z tej możliwości skorzysta czy też nie.

Z uwagi na powyższe, w związku z tym, że prawo Beneficjenta do odzyskania podatku VAT naliczonego może ulec zmianie w okresie realizacji projektu Beneficjent, który wykaże we wniosku podatek VAT jako kwalifikowalny jest zobowiązany do przedstawienia aktualizacji oświadczenia dotyczącego kwalifikowalności VAT w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku przez okres od dnia zawarcia umowy o dofinansowanie do 5 lat od zakończenia realizacji projektu, wskazując na brak możliwości odzyskania podatku VAT naliczonego zarówno na dzień sporządzania oświadczenia, jak również mając na uwadze planowany sposób wykorzystania w przyszłości majątku wytworzonego w związku z realizacją projektu. Jednocześnie Beneficjent zobowiązany jest dodatkowo do podpisania w oświadczeniu klauzuli, gdzie zobowiązuje się do zwrotu zrefundowanej części podatku jeżeli zaistnieją przesłanki umożliwiające odzyskanie tego podatku.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że Wytyczne dla Wnioskodawców oraz inne dokumenty dotyczące zasad przyznawania i wykorzystania dofinansowania są ogólnodostępne. IZ RPO WZ umieszcza je na swoich stronach internetowych, umożliwiając potencjalnym wnioskodawcom zapoznanie się z ich treścią już z chwilą ogłoszenia konkursu. Każdy Wnioskodawca przed przystąpieniem do ubiegania się o dofinansowanie jest zobowiązany do zapoznania się z treścią ww. dokumentów. Złożenie wniosku o dofinansowanie oznacza akceptację ich zapisów.

Mając na względzie powyższe, jak również odnosząc się do zarzutu pełnomocnika Beneficjenta, że skarżący nie mógł przewidzieć swojej przyszłej sytuacji prawnopodatkowej, bowiem wniosek o dofinansowanie został złożony jeszcze w 2009 r. zaś umowa została podpisana w dniu 25 lutego 2010 r. i w świetle obowiązującego wówczas stanu prawnego usługi z zakresu badań DNA w celu ustalenia ojcostwa i przeprowadzania badań weterynaryjnych zwolnione były z VAT, z uwagi na co w opinii pełnomocnika, Beneficjenta nie mogą obciążać nie dokonane przez niego, tylko przez ustawodawcę zmiany, których nie mógł on przewidzieć, należy wskazać na konstrukcję oświadczenia o kwalifikowalności VAT.

W powyższym oświadczeniu Beneficjent zobowiązuje się do zwrotu zrefundowanej w ramach projektu części poniesionego VAT, jeżeli zaistnieją przesłanki umożliwiające odzyskanie tego podatku.

Podkreślić należy, iż taka konstrukcja przedmiotowego oświadczenia wskazuje, iż Beneficjent jest zobowiązany do zwrotu podatku od towarów i usług w każdym przypadku, jeżeli zaistnieją przedmiotowe przesłanki, niezależnie od tego, czy z uwagi na własne działania czy też z uwagi na zmianę przepisów. Powyższy mechanizm został wprowadzony z uwagi na to, aby zapobiegać możliwości podwójnego finansowania wydatków. Zaznaczyć należy, że niedozwolone jest zrefundowanie całkowite lub częściowe danego wydatku dwa razy ze środków publicznych – zarówno wspólnotowych, jak i krajowych. Niedopuszczalny jest zwrot kosztów podatku VAT ze środków funduszy strukturalnych, a następnie odzyskanie tego podatku ze środków budżetu państwa na podstawie przepisów u.p.t.u. Kosztem kwalifikowalnym może być podatek od towarów wyłącznie w sytuacji, gdy zostanie rzeczywiście i ostatecznie poniesiony przez beneficjenta oraz jeśli beneficjent nie będzie miał prawnej możliwości odzyskania podatku VAT.

Co więcej wskazać ponownie należy, o czym już IZ RPO WZ informowała Beneficjenta w piśmie z dnia 13 listopada 2012 r., że badania weterynaryjne są opodatkowane podatkiem VAT od momentu wejścia Polski do Unii Europejskiej. Wynika to z pozycji 9 załącznika 4 u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym od 1 maja 2004 r. zgodnie z którym zwolnione z podatku VAT są „Usługi w zakresie ochrony zdrowia i opieki społecznej, z wyłączeniem usług weterynaryjnych (PKWU 85.2)”. Usługi te były (i są nadal) opodatkowane stawką podatku 7% (obecnie 8%). Zatem usługi weterynaryjne objęte PKWU 85.2 już w 2009 r. były opodatkowane, a nie zwolnione z podatku VAT, co Beneficjent powinien uwzględnić składając wniosek o dofinansowanie. Dalej w ww. piśmie IZ RPO WZ wskazała również, że jeżeli chodzi o usługi w zakresie badań DNA w celu stwierdzenia ojcostwa były one zwolnione z podatku VAT do końca roku 2010 na mocy przytoczonego załącznika 4 ustawy w pozycji 9 - zwolnione były usługi ochrony zdrowia PKWU 85 – za wyjątkiem usług weterynaryjnych. Przepis ten nie był jednak zgodny z prawem wspólnotowym. Polska ustawa winna być bowiem zgodna w całości z zapisami Dyrektywy nr 112 Unii Europejskiej w sprawie podatku od wartości dodanej. Niezgodność ta była główną przyczyną wykreślenia załącznika nr 4 w polskiej ustawie i wprowadzenia znacznie zmodernizowanych zapisów do art. 43 ust. 1 tej ustawy, na mocy których ewidentnie badania DNA dla ustalenia ojcostwa są opodatkowane podatkiem VAT. Zatem mimo zapisu w polskiej ustawie zwalniającej z VAT do końca 2010 r. usługi badania DNA dla ustalenia ojcostwa, podatnik mógł żądać zwrotu podatku VAT naliczonego dotyczącego ww. usług już w tym okresie powołując się na orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (sprawa C-384/98 Dotter vs Wlirmaier).

Z uwagi na powyższe uregulowania, IZ RPO WZ po ponownym przeanalizowaniu sprawy mając na względzie całokształt zgromadzonego w sprawie materiału, biorąc pod uwagę w tym zakresie opinię Kancelarii Doradztwa Podatkowego z dnia 24 stycznia 2013 r. wskazuje, że ze względu na to, że polski ustawodawca zawarł w u.p.t.u. przepisy niezgodne z prawem unijnym, to skutków tego niedostosowania nie może ponosić Beneficjent. Uznając powyższe, przy przyjęciu, że w 2009 r. oraz w 2010 r. jedyną świadczoną przez Beneficjenta czynnością opodatkowaną były usługi weterynaryjne stanowiące mniej niż 2 % całego obrotu, to zgodnie z obowiązującymi w tych latach przepisami u.p.t.u. (art. 90 ust. 10) podatnik istotnie nie miał prawa do odliczenia naliczonego podatku od towarów i usług. Z powyższych powodów IZ RPO WZ uznaje rozliczenie lat 2009 i 2010 za prawidłowe.

Niemniej jednak ponownie należy podkreślić, iż z uwagi na prawną możliwość odzyskania części podatku naliczonego w latach następnych, mając na względzie zakaz podwójnego dofinansowania jak również możliwość zmiany struktury sprzedaży, IZ RPO WZ nie uznaje kwalifikowalności podatku od towarów i usług w łącznej wysokości 35 400,74 zł.

Dalej w uzupełnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Beneficjenta wskazuje, że ewentualnie kosztem niekwalifikowalnym staje się jedynie część podatku naliczonego, bowiem lokal tylko w części wykorzystywany był i jest na cele działalności opodatkowanej. Ponadto pełnomocnik wskazuje, przytaczając literaturę przedmiotu, że nie jest oczywiste czy w niniejszej sprawie Beneficjentowi przysługuje prawo do częściowego odliczenia podatku naliczonego w ramach corocznych korekt czy też nie.

IZ RPO WZ ustosunkowując się do powyższego, jak również do zarzutu błędnej interpretacji art. 91 u.p.t.u. zaznacza, że w świetle aktualnie obowiązującego stanu prawnego, obowiązującego orzecznictwa jak również interpretacji organów podatkowych za zasadne należy uznać stanowisko, iż Beneficjentowi przysługuje prawo do częściowego odliczenia podatku naliczonego w ramach corocznych korekt podatku.

W analizowanej sprawie, podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego w proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 3 u.p.t.u. W przedmiotowym przepisie ustawodawca jednoznacznie określił, w jaki sposób należy ustalić proporcję według której następnie należy dokonywać odliczeń. Kwota podatku naliczonego do odliczenia ustalona na podstawie proporcji wyliczonej przy zastosowaniu powyższych zasad, nie jest jednak ostateczna.

Podkreślić bowiem należy, iż w rozpoznawanej sprawie po zakończeniu prac adaptacyjnych zwiększających wartość budynku, obiekt generuje zarówno obrót opodatkowany jak i zwolniony.

Wobec powyższego w zależności od stanu faktycznego struktura sprzedaży uzyskana przez Beneficjenta może się zmieniać i rzeczywisty poziom wskaźnika korekty znany będzie dopiero po zakończeniu każdego roku podatkowego. Zatem konieczna będzie korekta odliczonego wcześniej podatku naliczonego.

Tak więc dopiero po zakończeniu danego roku podatkowego podatnik wykonujący czynności w związku, z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, jak i czynności, w związku, z którymi takie prawo nie przysługuje, obowiązany jest do obliczenia realnej proporcji sprzedaży dla tego roku. Wskaźnik ten posłuży w kolejnym roku do bieżącego wstępnego rozliczenia podatku VAT wynikającego z faktur dokumentujących zakupy, a także do sporządzenia rocznej korekty podatku naliczonego, odliczonego wstępnie na podstawie struktury z roku poprzedniego.

W analizowanej sprawie, prace ogólnobudowlane dokonane przez Beneficjenta miały charakter inwestycyjny i podwyższyły wartość początkową budynku, w

którym wykonywane były i są nadal czynności opodatkowane jak i zwolnione z podatku od towarów i usług. W związku z czym Beneficjent już w roku 2009 miał możliwość rozliczenia podatku VAT naliczonego proporcją, zgodnie z art. 90 ust. 2 u.p.t.u. Dodatkowo w przypadku oddania tych inwestycji do użytku w 2009 r., od 2010 r. (w pierwszym okresie rozliczeniowym każdego roku) przez 10 lat kalendarzowych Beneficjent ma możliwość dokonywania korekty odliczonego podatku VAT wynikającego z faktur związanych z przeprowadzonymi pracami remontowymi, stosując zgodnie z art. 91 ust 2 u.p.t.u., który wskazuje na obowiązek dokonywania korekty kwoty odliczonego podatku z uwzględnieniem proporcji, właśnie ww. proporcję rzeczywistą wyliczoną za rok ubiegły w stosunku do 1/10 podatku VAT naliczonego z tych faktur w każdym roku. Przy przyjęciu, z przyczyn szczegółowo opisanych powyżej, iż rozliczenie lat 2009 i 2010 jest prawidłowe, Beneficjent ma możliwość dokonania korekty odliczonego podatku VAT wynikającego z faktur związanych z przeprowadzonymi pracami remontowymi, stosując zgodnie z art. 91 ust 2 u.p.t.u., proporcję rzeczywistą wyliczoną w roku ubiegłym w stosunku do 1/10 podatku VAT naliczonego z tych faktur w każdym roku za kolejne lata począwszy od roku 2011 do roku 2018.

Mając na uwadze powyższe uregulowania, odnosząc się do zarzutu pełnomocnika Beneficjenta, wskazać należy, że w analizowanej sprawie zakupione lokale użytkowe bezsprzecznie stanowią nieruchomości, które w świetle przepisów o podatku dochodowym stanowią składniki majątkowe zaliczane do środków trwałych podlegających modernizacji. Jak zostało wskazane, wydatki inwestycyjne poniesione na lokal miały charakter modernizacyjny, a zatem stanowiły ulepszenie środka trwałego, co potwierdza sam Beneficjent. Konsekwentnie, na podstawie przepisów o podatku dochodowym, Beneficjent zwiększył wartość początkową tego środka trwałego o wartość poniesionych kosztów na modernizację. Ponadto, koszty modernizacji lokali przekroczyły 15.000 zł. Ponadto, dodatkowym argumentem, którym potwierdzałby słuszność obowiązku dokonywania wieloletniej korekty VAT odliczonego od wydatków na modernizację lokali, jest fakt, że zmodernizowane lokale będą wykorzystywane przez Beneficjenta w dłuższym okresie czasu częściowo do wykonywania czynności opodatkowanych VAT, a proporcją, w oparciu o którą Beneficjent dokonuje odliczenia jest zmienna. Zatem zastosowanie korekty wieloletniej w tej sytuacji zapewni proporcjonalne odliczenie kwot VAT dla każdego roku. Mając na uwadze powyższe, IZ RPO WZ wskazuje, że wydatki z tytułu modernizacji lokali stanowią wydatki wskazane w art. 91 ust. 2 zd. 1 ustawy o VAT, a tym samym podlegają tzw. korekcie wieloletniej i Beneficjent winien dokonywać korekt podatku odliczonego w kolejnych latach.

Z uwagi na powyższe IZ RPO WZ nie zgadza się z zarzutem pełnomocnika Beneficjenta, iż organ przeprowadził niewłaściwą wykładnię art. 91 u.p.t.u.

Dalej w uzupełnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Beneficjenta wskazał, iż z uwagi na fakt, że zasady odliczeń częściowych oraz korekt wieloletnich podatku naliczonego mają dla IZ RPO WZ charakter wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 84 k.p.a., w związku z czym IZ RPO WZ powinna się zwrócić do biegłego o wydanie opinii. Dalej pełnomocnik Beneficjenta zaznaczył, że IZ RPO WZ zwróciła się o wydanie takiej opinii, która zgodnie z art. 75 § 1 k.p.a. powinna stać się dowodem w sprawie. Pełnomocnik wskazał, że IZ RPO WZ w uzasadnieniu decyzji nie odniosła się do „opinii biegłego”. W opinii pełnomocnika nawet jeżeli IZ RPO WZ się z tą opinią nie zgadzała to powinna wyjaśnić dlaczego.

Odnosząc się do powyższego w pierwszej kolejności IZ RPO WZ wskazuje, że organ może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii, gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne. Chodzi tu zatem o przypadki, w których dla rozstrzygnięcia sprawy potrzebna jest szczególna wiedza (K. Kotakowski (w:) *Komentarz do k.p.c.*, 1996, s. 870). W uzasadnieniu niepublikowanego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 1975 r. (sygn. I CR 331/75), przyjęto, że wiadomości specjalne to wiadomości wykraczające poza zakres tych, jakimi dysponuje ogół osób inteligentnych i wykształconych.

Nie należy się zgodzić z poglądem pełnomocnika Beneficjenta, iż zasady odliczeń częściowych oraz korekt wieloletnich podatku naliczonego stanowią dla IZ RPO WZ „wiadomości specjalne” w rozumieniu art. 84 k.p.a. Wbrew twierdzeniom Beneficjenta z uwagi na konieczność dokonywania weryfikacji formalnej oraz merytorycznej – finansowej wniosków o płatność, jak również dokonywania przez IZ RPO WZ kontroli realizacji projektu, IZ RPO WZ dysponuje wiedzą w zakresie przepisów u.p.t.u., a zwłaszcza dotyczącą zasad odliczeń częściowych oraz korekt wieloletnich podatku naliczonego.

Z uwagi na powyższe nie należy utożsamiać opinii biegłego w rozumieniu art. 84 k.p.a. z opinią eksperta, do którego istotnie IZ RPO WZ wystąpiła z wnioskami o wydanie opinii w przedmiotowej sprawie w celu poznania stanowiska doradcy podatkowego. Podkreślić należy, iż opinie sporządzane na zlecenie IZ RPO WZ są materiałami urzędowymi i pełnią funkcję służebną w procesie podejmowania decyzji przez organ. Należy w tym miejscu przywołać orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2001 r. (sygn. IV CKN 458/00), w którym wskazano, że materiałem urzędowym będzie zatem to, co pochodzi od urzędu lub innej instytucji państwowej, bądź dotyczy sprawy urzędowej, bądź powstało w rezultacie zastosowania procedury urzędowej.

Niezależnie od powyższego wskazuje się, że przedmiotowa opinia niewątpliwie stanowi element postępowania wyjaśniającego, zatem mając na względzie przepisy k.p.a. decyzja nr WWRPO/9/W/2013 powinna w uzasadnieniu wskazać dlaczego nie uznała lub w jakim zakresie nie uznała przedmiotowej opinii, szczególnie je uzasadniając. W powyższym zakresie uznaje się zarzut pełnomocnika za zasadny.

IZ RPO WZ po przeprowadzeniu gruntownej analizy opinii prawnych z kancelarii doradztwa podatkowego z dnia 3 września 2012 r. i z dnia 24 stycznia 2013 r. mając na względzie wszystkie przytoczone w niniejszej decyzji argumenty, zarzuty pełnomocnika Beneficjenta, jak również pełną analizę stanu faktycznego i prawnego, wskazuje, że nie może dopuścić do podwójnego sfinansowania wydatków, a istotny pozostaje fakt, że w zależności od stanu faktycznego struktura sprzedaży Beneficjenta może się zmieniać.

IZ RPO WZ nie ma możliwości zweryfikowania faktu, iż wykazywany obecnie procent podatku naliczonego pozostanie na podobnym poziomie przez cały okres możliwości dokonania korekty w myśl art. 91 u.p.t.u. Wskazać należy, iż z uwagi na możliwość zmiany popytu na rynku, wpływ czynników zewnętrznych na rynek, itp., struktura sprzedaży Beneficjenta może ulec znaczącej zmianie. Beneficjent może dokonać dywersyfikacji swojej działalności i w głównej mierze w przedmiotowym lokalu prowadzić działalność w zakresie badań próbek DNA w celu ustalenia ojcostwa oraz przeprowadzania badań weterynaryjnych, zamiast usług związanych z ochroną zdrowia, które zwolnione są z podatku VAT, co doprowadzić może do podwójnego finansowania wydatku, a w konsekwencji do narażenia budżetu Unii Europejskiej na szkodę.

W tym miejscu należy wskazać, iż każdy przypadek podwójnego dofinansowania wydatku (niezależnie od wysokości wydatku) jest zakazany. IZ RPO WZ jest zobligowana do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia takiej sytuacji. Z uwagi na fakt, iż art. 91 ust. 2 u.p.t.u. przewiduje możliwość dokonywania przez 10 lat kalendarzowych (dot. nieruchomości) korekty odliczonego podatku VAT wynikającego z faktur, w powyższym przypadku niewątpliwie dojdzie do podwójnego finansowania wydatku, czym Beneficjent narazi budżet Unii Europejskiej na straty.

Zaznacza się również, iż RPO WZ jest programem operacyjnym trwającym w okresie od 01.01.2007 r. do 31.12.2013 r., a przyjmując nawet „zasadę n+2” zgodnie z którą, jeżeli zobowiązanie budżetowe Komisji Europejskiej w roku „n” nie zostanie wykorzystane do końca roku „n + 2” lata w postaci wniosków o płatność ze strony instytucji płatniczej, to kwota wynikająca z różnicy między kwotą zobowiązania a kwotą wniosków o płatność zostaje anulowana; w krajach, które wstąpiły do UE 1 maja 2004 r. rozszerzono regulę „n+2” o jeden rok („reguła n+3”), nie jest możliwe realne weryfikowanie odliczeń podatku VAT dokonywanych potencjalnie przez Beneficjenta w kolejnych latach tj. po okresie zamknięcia programu.

Mając na uwadze powyższe, jak również specyfikę projektów dofinansowanych ze środków unijnych, której zdaje się nie uwzględnił opiniujący, IZ RPO WZ za zasadną uznaje konieczność zwrotu środków w wysokości 35 400,74 zł. (kwota z uwzględnieniem prawidłowości rozliczenia za lata 2009 i 2010).

Z uwagi na powyższe, w związku z tym, że do zadań IZ RPO WZ należy m.in. odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 15 u.z.p.p.r., w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych, IZ RPO WZ podjęła niezbędne czynności zmierzające do odzyskania należnych środków.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, ze zm, zwane dalej u.f.p.), w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi przez Beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, licznymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o zwrocie na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy, z zastrzeżeniem ust. 8 i 10. Zwrot środków może jednak zostać

dokonany przez pomniejszenie kolejnej płatności na rzecz Beneficjenta o kwotę podlegającą zwrotowi, co wynika z treści art. 207 ust. 2 ww. ustawy.

Kierując się powyższym, mając na uwadze cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, IZ RPO WZ uchyla w całości decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2013 Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 27 lutego 2013 r. orzekającą zwrot części środków otrzymanych w ramach umowy nr UDA-RPZP.01.01.03-32-001/09-00 z dnia 25 lutego 2010 r. na realizację projektu pn. „Innowacyjne laboratorium patologii molekularnej – rozszerzenie działalności NZOZ "MEDITEST. Diagnostyka Medyczna" w S. o najnowsze metody diagnostyki cytologicznej i molekularno-genetycznej” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2007-2013 i orzeka zwrot w sposób wskazany w sentencji.

Zanonimizował Krzysztof Olejniczak na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych

Plik:

[4]376.68 KB27-05-2020 [decyzjapoponownymmeditest.pdf](#) [4]

Informacje o stronie

Wprowadził(a)

Anna Jończyk

(23 maja 2013 11:51)

Opublikował(a)

Aurelia Szyszłowska

(27 maja 2020 9:00)

Liczba odsłon

503

Adres URL źródła: <https://www.bip.wzp.pl/arttykul/uchwala-nr-73013-zarządu-województwa-zachodniopomorskiego>

Odnosiniki:

[1] [http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a61&full=1%23hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a61&full=1)

[hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a61&full=1](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a61&full=1)

[hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1%23hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1)

[2] [http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1%23hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1)

[hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1%23hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.792343;part=a67&full=1)

[hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1%23hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1)

[3] [http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1%23hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1)

[hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1%23hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1)

[hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1](http://lex.online.wolterskluwer.pl/WKPLOnline/index.rpc#hiperlinkText.rpc?hiperlink=type=tresc:nro=Powszechny.109924;part=a138&full=1)

[4] <https://www.bip.wzp.pl/sites/bip.wzp.pl/files/articles/decyzjapoponownymmeditest.pdf>